

bliži su mali veseli pioniri

goran rem

Ustrajnost kojom GORAN REM istrajava u različitim aspektima naše književne pojavnosti odaju svoju podlogu u njegovim pjesničkim tekstovima: lektira tu nalazi formu artikulacije koja nije opterećena prohodnošću teorijsko-kritičkog teksta, pa nam sva složenost njegova mišljenja biva podastarta u lapidarnosti osobnoga, ali uvjerljivog, uvjerenja. (vl. b.)

DRAGA

Draga
kad te isproduciram
kao Closer
poželjet će nam ući u žuti ubačeni trag, no mi, mi ćemo se otajno naštancati u reinterpretirane sjetne fantastike sniježno lažiranu faktografiku sna, pokušaja nastaviti, nadostaviti, biti opet drugo patetično to isto ono zvzzzz...
Kao tuljani ili laici
i bit ćemo nadnaravni. Pommes-frites.
Umjesto slušanja, kušat će nas.

PA DA!

i premotavajući prehladenu novovalnu tarku bezbojan si tonski snimatelj. Zašto se i to pozadinski šuštao i još nekako izjazziralo?
Draga, možda ti se ovaj put usitinu bezrazložno obraćam, ali punih sam 35 sekundi ložio nepoznate mlade instrumente!
Onda drombuljao uspavane basove i singlao blues, lost, lost.
Paaa?
Kad budem spavao mekani zimski šolo silirat ću te
moja nemotivirana pijanistice, cellistice i sl.
I još ću uzalud bjelodaniti o tomu nečujne tekstiće.
Zajedničko će vrijeme imati zaprepastene završetke, pa će nepažljivo razmotrane trake bit neraspoločeno futureskne i još nekakve, što je još najprepoznatljivije.
Te užasno i animalno brze. To će, znači, biti brze, brze trake.

LAZY

Lazy
znakom micanja tog razrubljenog žutog.
Ohsnijevanjem snijega, za trunak neobičnim proljećem. Ničim, presnimljenom ne'akvom fluidnom dužinom. Kurcom.

DRAGA

Draga, znaš, sve je tako energično prazno
i
ne mislim više na Kalte sterne!
Samo se čvrsto i jasno mičem. Vrlo precizno, zaustavljeno, u uskom padu kao očevidac iskliznulih boja ili ali
u putanji sporog riječi vidljiva vodena lagana leteća sledena pjege, kap, doista — ispevam o žuto vokalno odsuće.
Kapnuti standard željezničkog dekolirano koloraturnog rocka. Lajla. Pljusnut ću te draga!

PINKIĆI

Velike velike kocke
plavih žele-balončića
piju gusti i prevrući kakao.

One, kocke, šutljivo oduljeno odustaju od početnog izlaska na zatamljenu, u zaledini dijamantno razblijestanu scensku kompoziciju.

Opržen jezik blaže u tegetnim koloraturama, koturaljkama, svemiru, jeseni, ooooo!

Zalutali strobbo light qun u unutrašnjosti ležernih kokaca oponaša beskrajni fliperski zasto. Dosadni dani promatranja

tako su nježni.

Stopilo se mrko uzbibano tijesto.
Ljubičaste strukture mora
tj. moji mali bližedi teleskopi
razvlače plahite obzorja
tiho gledaju

(oni gledaju)

pate u patikama.

I tek što se učini more će prečiti vrećice čaja filterskom kipućom vodom

i tek što se učini.

Točno usred svega toga
plažni
pješčani kodovi, točkaranja, stoj na rukama, poisfotografiravana mala pokretna bijela optica njen sjenovit produženi spin, ljubav i šu-šu zamračenja.
Rutinski odlazak pojedinačnog slomljenog stakla.

Bol.

(Kuiš?)

NAIME, MI

Na poledini ovoga papira uistinu papira na kojemu sam jedva dostatno uvremenjeno pisao, nalazi se trag prolivenog kapučina.
Možda baš zbog nečeg drugog volim tužno živjeti.
Svijetloplave koverte takav morrisey prigušeniji jim douglas, tek pravi trenutak šalje obilazne marke. Potpuno zajedno nema nas u dugotrajnim putovanjima, zato pristajemo na prijetvorbe u kiše u pojednostavljeno dosjećanim bespotrebnim sutonskim pljuskama. To su tada doticaji, vrlo sporo se možemo okrenuti, gotovo nikada ne možemo stići do ploče, do njenog završetka, do završetka njenog glasanja u kojemu se samomu svršetku očitava tuga koncepta repetitorija sreće iako smo krenuli netom se zvuk odvuкао od...
Zbijam retke pisane na ovomu papiru jer mislim da nas ima jako malo i da se više ne možemo naći, premda ćemo svi poći i sasma uspješno oponašati sebe.

DRAGA

Draga
budi mi dugačka.
Tako ćeš biti neobična ako budeš dugačka da ću ja poželjeti kazališnu izvedbu minimalistično izbasiranog sola.
Prevodit ću te na razne strane jezike.
Tako ćeš biti još duža, dužit ćeš se u cjelovečernji kriminalistički film i voljet ćeš me zaljubljeno i napeto jahtati pučinama.
To ćeš voljeti.
Jasno, imat ćemo i preplanulu sliku tvojih dužina.
Svakako ćemo se i jebati ponekad.
Paaa, i obraćat ću ti se.
Samo mi budi dugačka, draga, hoćeš? — molim te.
Daaaaj!

PARAF

Glazbeni dim filovi noći, sasvim obično srljanje u plohu, drsko modri i metalični watt, nemotivirano okomito i osobno prsnuće, stakla.

No, napokon

treba li žestoko i žustro hodati/pitati?

I, bole li oči zbog žege?

Ona

žege je nerazdjeljiva

sažeto oštra —

tu je! —

pleše neki sport. Spot, što li? Fakat uči neobične recitale.

Kad bih te klizio

bojice bi jele komade fasadne cigle i pekle odlomljeno jasno narandasto.

Tako se mi odjednom nalazimo u parafnim ledenjacima, zvonko okrovljenim stiskovima vokalnih produljenja

i

parafinirane oblake

rafinerije bazično istrošenih tokata stratokasterski praznimo te debljamo, napuhujući rastaljeno usijani preterit pijeska.